

شماره: ۵۲۱/۷۲۱۱۶

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۱۴

پیوست:

بسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۴۸۴/۱۱/۸۶ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۶/۵/۱۴

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
دمکراتیک سوسیالیستی سريلانکا که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در
جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۶/۵/۱۴ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به
پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

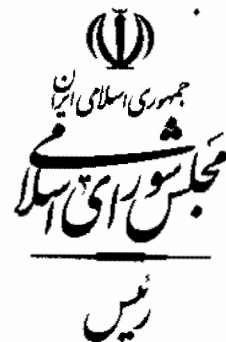

شماره: ۵۲۱/۷۲۱۱۶

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۱۴

پوست:

بسته

لایحه موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

ماده واحده - موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - اصلاحات موضوع ماده (۲۰) موافقتنامه با رعایت ماده (۲۲) آن لازم الاجراء خواهد شد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تجارت ترجیحی فی مابین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران (ایران) و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا (سریلانکا) که از این پس طرفین متعاقد خوانده خواهند شد.

باتوجه به دوستی دیرینشان با امید به این که یک موافقتنامه تجارت ترجیحی محیط مناسبی را برای روابط اقتصادی و منطقه ای میان ایشان ایجاد خواهد کرد

با تصدیق این که تقویت همکاری نزدیکتر اقتصادی ایشان متضمن منافع اقتصادی و اجتماعی بوده و موجب بهبود استانداردهای زندگی مردمانشان خواهد گردید

با امعان نظر به این که توسعه روابط تجاری و اقتصادی دوجانبه موجب افزایش ارتباطات طرفین متعاقد و در نتیجه پیشبرد صلح و ثبات منطقه ای خواهد شد.

باتوجه به این که این گونه ترتیبات تجاری دوجانبه به تقویت پیوندهای نزدیکتر با سایر نظامهای اقتصادی در منطقه کمک خواهد کرد.

با اعتقاد به این که این چارچوب قراردادی می تواند به تدریج گسترش یابد و به حوزه های جدیدی از منافع مشترک نیز تعمیم یابد.

بدر نظر گرفتن ضرورت حمایت از تلاشهای ایران در جهت الحاق به سازمان جهانی تجارت

با تأکید بر لزوم متنوع سازی کالاهای مبادله شده به منظور کمک به توسعه بیشتر نظامهای اقتصادی شان

با در نظر گرفتن این که گسترش بازارهای داخلی شان از طریق همکاری تجاری، پیش شرطی مهم برای تسریع فرآیند توسعه اقتصادی شان است.

با امعان نظر به تمایل شان به گسترش تجارت دوجانبه که به نفع هر دوی ایشان است و

با تصدیق این که کاهش و حذف تدریجی موانع فراراه تجارت از طریق این موافقتنامه تجارت ترجیحی دوجانبه (که از این پس «موافقتنامه» خوانده خواهد شد) به توسعه تجارت دوجانبه و همچنین تجارت جهانی کمک خواهد کرد.

به شرح ذیل توافق می کنند:

ماده ۱ - اهداف

- ۱- اهداف طرفین متعاهد از انعقاد این موافقتنامه عبارتند از:
 - تقویت روابط اقتصادی میان طرفین متعاهد.
 - افزایش حجم تجارت کالا بین طرفین متعاهد.
 - ایجاد محیطی قابل پیش بینی تر و امن تر برای رشد پایدار تجارت بین طرفین

متعاهد.

- تقویت و گسترش تدریجی این ترتیبات تجارت ترجیحی و ارتقاء آن به سطح یک موافقتنامه تجارت آزاد که ممکن است در آینده مورد بررسی قرار گیرد.
 - گسترش تجارت دوجانبه از طریق جستجوی حوزه‌های جدید همکاری.
 - تسهیل متنوع‌سازی کالاهای مبادله شده بین طرفین متعاقد.
 - تشویق رقابت بیشتر در میان بنگاههای خود.
 - بدین ترتیب کمک به توسعه و گسترش تجارت دوجانبه و جهانی به طور هماهنگ، از طریق حذف موانع فرا راه تجارت.
- ۲- مقررات این موافقتنامه با توجه به اهداف مذکور در بند (۱) این ماده و همچنین تصمیمات کارگروه (کمیته) مشترک تفسیر خواهد شد. کارگروه (کمیته) مشترک به نوبه خود باید قواعد حاکم بر حقوق تجارت بین‌الملل را مد نظر قرار دهد.

ماده ۲ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

- ۱- «تعرفه» یعنی حقوق گمرکی و سود بازرگانی مذکور در جداول ملی طرفین متعاقد.
- ۲- «شبه تعرفه» یعنی هرگونه هزینه و عوارض مرزی به جز تعرفه، با اثری شبیه تعرفه که بر معاملات تجاری خارجی و صرفاً بر واردات اعمال می‌شود. مالیاتها و عوارض غیرمستقیمی که به همان ترتیب بر محصولات داخلی مشابه وضع می‌شوند شبه‌تعرفه تلقی نمی‌گردد. هزینه‌های ورودی مربوط به خدمات خاص ارائه شده نیز اقدام شبه‌تعرفه‌ای محسوب نخواهد شد.
- ۳- «مانع غیرتعرفه‌ای» یعنی هر اقدام، مقرر یا رویه‌ای به جز تعرفه و شبه‌تعرفه، که اثرش محدود کردن واردات یا ایجاد اختلالی قابل توجه در تجارت بین طرفین متعاقد باشد.

۴- «محصول» یعنی هر نوع محصولی از جمله محصولات صنعتی و کالاها در اشکال خام، نیمه فرآوری شده و فرآوری شده آن.

۵- «رفتار ترجیحی» یعنی هر نوع امتیاز یا مزیت اعطاشده به موجب این موافقتنامه توسط یک طرف متعاقد از طریق کاهش تعرفه‌ها در مورد تبادل کالا.

۶- «کارگروه (کمیته)» یعنی کارگروه (کمیته) مشترک موضوع ماده (۱۶).

۷- «آسیب جدی» یعنی خسارت قابل ملاحظه به تولیدکنندگان داخلی محصولات مشابه یا شبیه‌ناشی از افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، در اوضاع و احوالی که موجب ضررهای قابل توجهی از نظر درآمد، تولید یا اشتغال گردد که در کوتاه مدت غیر قابل تحمل باشند. بررسی تأثیر بر صنعت داخلی مورد نظر، از جمله باید شامل ارزیابی سایر عوامل و شاخصهای اقتصادی مربوطه باشد که بر وضعیت صنعت داخلی آن محصول تأثیر گذارند.

۸- «تهدید آسیب جدی» یعنی موقعیتی که در آن افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، آن چنان ماهیتی دارد که موجب آسیب جدی به محصولات داخلی می‌گردد و این که آسیب مزبور اگرچه هنوز ایجاد نشده است، آشکارا قریب الوقوع است. تعیین وجود تهدید آسیب جدی باید به جای ادعا، حدس و گمان یا احتمالات ضعیف یا فرضی صرف، بر واقعیات مبتنی باشد.

۹- «اوضاع و احوال بحرانی» یعنی ایجاد موقعیتی استثنایی که در آن واردات بسیار زیاد مشمول رفتار ترجیحی، موجب ایجاد آن گونه «آسیب جدی» می‌گردند که جبران آن دشوار بوده و اقدامی عاجل را می‌طلبد یا موجب تهدید ایجاد چنین «آسیب جدی» می‌گردد.

۱۰- «قیمت شکنی» یعنی وارد کردن محصول به جریان داد و ستد طرف متعاقد دیگر به ارزش کمتر از ارزش عادی آن که عبارت است از قیمت قابل مقایسه در جریان معمولی تجارت برای محصول مشابهی که جهت مصرف در کشور صادرکننده در نظر گرفته شده است یا در صورت فقدان چنین قیمت داخلی عبارت است از بالاترین قیمت

قابل مقایسه برای محصول مشابه جهت صدور به هر کشور ثالثی در جریان عادی تجارت یا هزینه تولید محصول در کشور مبدأ به علاوه مبلغ معقولی برای هزینه‌های فروش و سود.

ماده ۳ - حوزه شمول و پوشش

این موافقتنامه و تمامی مقررات مندرج در آن، بر تجارت میان طرفین متعاقد در مورد کالاهای مشخص شده در ضمیمه‌های (الف) و (ب) با توجه مقتضی به ترتیبات مقرر شده در این ضمیمه‌ها، حاکم خواهد بود.

ماده ۴ - تعرفه‌ها، شبه‌تعرفه‌ها و موانع غیر تعرفه‌ای

۱- طرفین متعاقد بدین وسیله از طریق این موافقتنامه ترتیب تجاری ترجیحی را براساس مقررات مندرج در ضمیمه (الف) و (ب) که جزء لاینفک این موافقتنامه می‌باشند، ایجاد می‌کنند.

۲- طرفین متعاقد امتیازات تعرفه‌ای را بر مبنای «حاشیه ترجیح» به یکدیگر اعطاء خواهند کرد که بر جداول تعرفه‌ای ملی ایشان مبتنی خواهد بود.

۳- به علاوه طرفین متعاقد توافق می‌کنند که از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، کلیه موانع غیرتعرفه‌ای و هرگونه اقدام معادل دیگری نسبت به جایجایی کالا، مگر اقداماتی که براساس ماده (۸) این موافقتنامه اعمال می‌شوند را حذف کنند.

۴- طرفین متعاقد ضمن مبادله فهرست شبه‌تعرفه‌های مربوط به خود، همچنین توافق می‌کنند که بدون رضایت متقابل، شبه‌تعرفه‌های موجود را افزایش ندهند و شبه‌تعرفه جدید یا اضافی را وضع نمایند.

۵- در اجراء این موافقتنامه طرفین متعاقد باید توجه مقتضی به اصل رفتار متقابل بنمایند.

۶- طرفین متعاقد آزادسازی بیشتر در تجارت دوجانبه خود را از طریق مشورت‌های آینده مدنظر قرار خواهند داد.

ماده ۵ - رفتار ملل کامله الوداد

طرفین متعاقد باید در مورد کلیه قواعد، مقررات، رویه‌ها و تشریفات حاکم بر تجارت، از جمله رویه‌های ارزش‌گذاری گمرکی و همچنین روش‌های انتقال بین‌المللی وجوه برای واردات، بدون قید و شرط رفتاری را با یکدیگر اعمال کنند که از رفتار با هر طرف غیرمتعهده نامطلوب‌تر نباشد. در عین حال، مگر در صورت وجود توافق خاص متقابلی بین طرفین متعاقد، هیچ یک از آنها مستحق برخورداری از سهمیه‌های نرخ تعرفه‌ای یا امتیازات تعرفه‌ای که هریک از طرفین متعاقد در چارچوب یک موافقتنامه تجارت آزاد، موافقتنامه تجارت ترجیحی یا موافقتنامه تجاری منطقه‌ای خاص به کشور دیگری اعطاء کرده‌است، نخواهد بود.

ماده ۶ - رفتار ملی

به منظور حصول اطمینان از این‌که قوانین و مقررات داخلی و کلیه سایر اقدامات و تشریفات حاکم بر واردات از طرف متعاقد دیگر، به گونه‌ای اعمال نخواهد شد که متضمن حمایت از تولیدات داخلی باشد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه، طرفین متعاقد باید رفتاری را با محصولات داخلی که مبدأ آنها سرزمین طرف متعاقد دیگر است اعمال کنند که نامطلوب‌تر از آنچه که به محصولات داخلی مشابه اعطاء می‌شود نباشد.

ماده ۷ - شفافیت

طرفین متعاقد تعهد می‌کنند که شفافیت را در مورد مقررات و رویه‌های مربوط، از طریق انتشار آنها رعایت نمایند. طرفین متعاقد همچنین باید یکدیگر را از انجام هرگونه اقدام جدید که مربوط به یا مؤثر بر عملکرد این موافقتنامه می‌باشد، مطلع نمایند.

ماده ۸ - استثنائات

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع از اعمال ممنوعیت یا محدودیت‌های موجه بر واردات، صادرات یا عبور (ترانزیت) کالا بر اساس دلایل مربوط به اخلاق عمومی، ارزشهای مذهبی، امنیت ملی، حفظ حیات و سلامت انسان، حیوان و گیاه، حفظ گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان‌شناسی، حفظ منابع طبیعی تمام‌شدنی و ذخایر ژنتیک و مقررات مربوط به طلا و نقره نخواهد بود. با توجه به این شرط که چنین اقداماتی نباید به گونه‌ای اجراء گردند که تبعیضی خودسرانه یا غیرقابل توجیه یا محدودیتی پنهان را در تجارت بین طرفین متعاقد به وجود آورند. همچنین هیچ چیز در این موافقتنامه نباید به گونه‌ای استنباط شود که هریک از طرفین متعاقد را ملزم به ارائه اطلاعاتی سازد که افشای آنها را مغایر با منافع اساسی امنیتی خود می‌داند.

ماده ۹ - قواعد مبدأ

محصولات تحت پوشش این موافقتنامه، به شرط رعایت الزامات قواعد مبدأ مندرج در ضمیمه (ج) این موافقتنامه که جزء لاینفک آن می‌باشد، شایسته رفتار ترجیحی خواهد بود.

ماده ۱۰ - اقدامات حفاظتی

۱- اگر محصولی به چنان نحو یا میزانی وارد سرزمین یک طرف متعاقد شود که موجب آسیب جدی یا تهدید آسیب جدی در سرزمین آن طرف متعاقد گردد، آن طرف متعاقد می‌تواند، جز در شرایط بحرانی، پس از مشورت با طرف متعاقد دیگر موقتاً رفتار ترجیحی اعطاء شده بر اساس این موافقتنامه به آن محصول را به حالت تعلیق درآورد.

۲- هر طرف متعاقدی که بر اساس شرایط مذکور در بند (۱) این ماده اقدامی اتخاذ کرده‌است، باید به طور هم‌زمان طرف متعاقد دیگر و کارگروه (کمیته) تجاری مشترک تأسیس شده بر اساس ماده (۱۶) را از این امر مطلع سازد. این کارگروه (کمیته) باید

با طرفین متعاقد مشورت نماید و بکوشد برای مرتفع ساختن آن وضعیت، به توافقی مرضی الطرفین دست یابد. اگر این مشورتها نتواند مسأله را حل نماید، طرف متعاقد متأثر از آن اقدام حق خواهدداشت رفتار ترجیحی معادل با آن را پس بگیرد.

ماده ۱۱ - اقدامات ضد قیمت شکنی

اگر هریک از طرفین متعاقد تشخیص دهد که در تجارت با طرف متعاقد دیگر قیمت شکنی رخ می دهد، می تواند یک اقدام ضد قیمت شکنی را نسبت به واردات محصولات قیمت شکنی شده وضع کند. مشروط به آنکه مشخص نماید اثر قیمت شکنی، حسب مورد به صورتی است که باعث وارد آمدن یا ایجاد خطر و ورود لطمه اساسی به صنعت داخلی موجود می شود یا ایجاد یک صنعت داخلی را به طور اساسی به تأخیر می اندازد.

ماده ۱۲ - تراز پرداختها

۱- هریک از طرفین متعاقد، زمانی که با مشکلات جدی تراز پرداختها یا خطر بروز چنین مشکلاتی مواجه گردد، با رعایت شرایط و رویه های مقرر در این ماده، می تواند اقدامات محدودکننده ای را در مورد انتقال وجوه برای مبادلات جاری کالایی خود در چهارچوب این موافقتنامه، اتخاذ کند.

۲- هر طرف متعهده ای که قصد توسل به چنین اقداماتی را دارد، باید به منظور ایجاد ساز و کاری مرضی الطرفین جهت پرداختن به وضعیت مزبور، با طرف متعاقد دیگر مشورت نماید. در مواقعی که مشورت قبلی عملی نباشد، ایشان باید بلافاصله پس از اتخاذ این اقدامات، با یکدیگر مشورت نمایند. در خلال مشورت، طرفین متعاقد باید تمامی دیگر راه حل های مناسب جایگزین را جهت پرداختن به وضعیت مزبور، به نحو جامع مورد ملاحظه قرار دهند.

۳- اگر طرفین متعاقد نتوانند ظرف سه ماه از زمان آغاز چنین مشورت‌هایی به توافقی مرضی‌الطرفین دست یابند، طرف متعاقد متأثر از مشکلات جدی تراز پرداختها، می‌تواند اقدام مذکور را اتخاذ یا حفظ نماید، مشروط به این‌که آن اقدام:

الف - از آسیب غیرضروری به منافع تجاری، اقتصادی یا مالی طرف متعاقد دیگر، اجتناب ورزد.

ب - سختگیرانه‌تر از آنچه که برای حل مشکلات تراز پرداختها یا خطر بروز آنها ضروری است نباشد.

ج - موقتی بوده و تدریجاً با بهبود وضعیت تراز پرداختها کنار گذاشته شود.

د - به نحوی اعمال گردد که با طرف متعاقد دیگر رفتاری نامطلوبتر از هر طرف غیرمتعاهدی صورت نگیرد.

۴- در موردی که اقداماتی که یک طرف متعاقد براساس مقررات این ماده اتخاذ می‌کند، به طور اساسی تراز امتیازات مذاکره شده را متأثر گرداند، طرف متعاقد دیگر حق خواهد داشت از تعهدات خود براساس این موافقتنامه در مورد تجارت اساساً معادل، تا زمانی که آن اقدامات محدودکننده کنار گذاشته شوند، عدول کند.

ماده ۱۳ - صدور مجدد و شرط کمبود داخلی

۱- در صورتی که هریک از طرفین متعاقد ممنوعیت یا محدودیتی را در ارتباط با ورود یا صدور کالایی به طرف غیرمتعاهدی وضع یا حفظ نماید، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به گونه‌ای تفسیر گردد که مانع شود آن طرف متعاقد:

الف - ورود کالای مورد نظر را از آن طرف غیرمتعاهد از طریق سرزمین طرف متعاقد دیگر محدود یا ممنوع نماید یا

ب - صدور چنین کالایی را به سرزمین طرف متعاقد دیگر مشروط به آن نماید که آن کالا به صورت مستقیم یا غیرمستقیم، بدون مصرف شدن در سرزمین طرف متعاقد دیگر، به طرف غیرمتعاقد مزبور صدور مجدد نشود.

۲- به علاوه، هیچ یک از مقررات این موافقتنامه نباید مانع از حفظ یا اتخاذ هر نوع اقدام ضروری محدودکننده تجارت، جهت برطرف ساختن یا جلوگیری از ایجاد یا تهدید ایجاد کمبود جدی هر کالایی شود که برای طرف متعاقد صادرکننده ضروری تلقی می گردد.

ماده ۱۴ - انتقال وجوه

طرفین متعاقد جز براساس حقوق و تعهدات مربوطه خود در ارتباط با صندوق بین‌المللی پول یا در صورتی که طور دیگری در این موافقتنامه مقرر شده باشد، باید اجازه دهند پرداختهای مربوط به معاملات تجاری جاری ایشان در چهارچوب این موافقتنامه با ارزی صورت پذیرد که قابل تبدیل باشد.

ماده ۱۵ - استانداردها، مقررات فنی و اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی

طرفین متعاقد باید تضمین نمایند که مقررات فنی و استانداردها به گونه‌ای تهیه، وضع یا اعمال نگردند که مانعی فرا راه تجارت متقابل ایجاد کنند یا از تولیدات داخلی حمایت کنند.

براین اساس طرفین باید:

الف - تضمین نمایند که هر نوع اقدام بهداشتی یا بهداشت نباتی صرفاً در حدی اعمال گردند که برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه ضروری می باشد. با توجه به وجود اطلاعات علمی مربوط و شرایط منطقه‌ای، بر اصول علمی مبتنی باشند و بدون مدارک کافی ادامه نیابند؛ و

ب - تضمین نمایند که هدف یا اثر تهیه، وضع یا اعمال مقررات فنی ایجاد موانع غیرضروری فراراه تجارت متقابل آنها نباشد. بدین منظور، مقررات فنی نباید با در نظر داشتن

خطراتی که عدم تأمین آن هدف می‌تواند ایجاد نماید، بیش از آنچه که لازمه تأمین یک هدف مشروع می‌باشد بر تجارت طرفین محدودیت ایجاد نماید. این اهداف مشروع شامل اقداماتی می‌گردد که در ماده (۸) ذکر گردیده‌اند. در ارزیابی چنین خطراتی، عوامل مربوطه‌ای که مورد لحاظ قرار می‌گیرند شامل اطلاعات علمی و فنی موجود، فن‌آوری پردازش یا مصارف نهایی مورد نظر کالاها می‌باشند.

ماده ۱۶ - کارگروه (کمیته) تجاری مشترک

۱- کارگروه (کمیته) تجاری مشترکی در سطح مدیران کل طرفین متعاقد تأسیس خواهد شد. کارگروه (کمیته) باید ابتدائاً در فاصله شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه و پس از آن حداقل سالی یک بار به منظور بررسی پیشرفت در اجراء این موافقتنامه تشکیل جلسه دهد.

۲- کارگروه (کمیته) باید در فاصله شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، آیین کار خود را تدوین نماید.

۳- کارگروه (کمیته) همچنین می‌تواند هر کمیته فرعی و یا گروه کاری را که لازم تشخیص دهد، برای منظوره‌ای خاص تأسیس نماید.

۴- کارگروه (کمیته) باید فرصت کافی را برای مشورت پیرامون شکایات هریک از طرفین متعاقد در ارتباط با هر موضوعی که اجراء این موافقتنامه را متأثر می‌سازد، فراهم نماید.

ماده ۱۷ - مشورت

۱- هریک از طرفین متعاقد باید هر شکایتی را که ممکن است بوسیله طرف متعاقد دیگر در ارتباط با هر موضوعی طرح گردد که اجراء این موافقتنامه را متأثر می‌سازد، با نظر مساعد مورد بررسی قرار دهد و فرصت کافی را برای مشورت در مورد آن فراهم نماید.

۲- کارگروه (کمیته) تجاری مشترک باید در صورت درخواست هریک از طریق متعاقد، به منظور بررسی هر مسأله‌ای که از طریق مشورت به موجب بند (۱) این ماده، راه‌حل رضایت بخشی برای آن فراهم نگردیده‌است، تشکیل جلسه دهد.

ماده ۱۸ - حل و فصل اختلافات

۱- هر اختلافی که از تفسیر و یا اجراء این موافقتنامه ناشی گردد، باید در وهله نخست از طریق مشورتهای دوجانبه به صورت دوستانه حل و فصل گردد.

۲- در صورتی که اختلاف مورد نظر به طور دوستانه ظرف نودروز از آغاز مشورتهای حل و فصل نگردد، هریک از طرفین متعاقد می‌تواند براساس قوانین و مقررات خود آن را به یک هیأت داوری متشکل از داوری از طرف هریک از طرفین متعاقد و یک شخصیت بین‌المللی غیرتبعه طرفین متعاقد به عنوان سرداور که از طریق توافق میان طرفین متعاقد انتخاب خواهدشد، ارجاع دهد.

۳- هیأت داوری وظیفه تعیین آیین دادرسی خود را برعهده دارد.

۴- طرفین متعاقد باید تمام مساعدت خود را با هیأت داوری جهت بررسی و حل و فصل مسأله بنمایند.

۵- طرفین متعاقد مکلفند هر نوع اقدامی که جهت اجراء تصمیمات هیأت داوری لازم باشد، اتخاذ نمایند. در صورت عدم اجراء تصمیمات به وسیله هریک از طرفین متعاقد، طرف متعاقد دیگر مجاز خواهد بود رفتار ترجیحی معادل را پس بگیرد.

ماده ۱۹ - خاتمه موافقتنامه

هریک از طرفهای متعاقد می‌تواند این موافقتنامه را به وسیله ارسال اطلاعیه‌ای کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف متعاقد دیگر، خاتمه دهد. خاتمه موافقتنامه شش ماه بعد از تاریخ اطلاعیه مزبور نافذ خواهد شد.

ماده ۲۰ - اصلاحیه‌ها

طرفین متعاهد می‌توانند از طریق توافق متقابل و با در نظر داشتن تجربه‌ای که در اجراء این موافقتنامه کسب نموده‌اند، مفاد آن را اصلاح نموده و یا توسعه بخشند. بنابراین، هریک از طرفین متعاهد می‌تواند پیشنهادات خود را به منظور ترغیب آزادسازی بیشتر تجارت دو جانبه ارائه نماید. هرگونه اصلاحیه‌ای که از طریق توافق متقابل در مورد این موافقتنامه اعمال می‌شود، سی روز پس از این که طرفین متعاهد آن را با تبادل یادداشت‌های دیپلماتیک تأیید نمودند لازم‌الاجراء گردیده و جزء لاینفک این موافقتنامه را تشکیل خواهد داد.

در این رابطه، طرفین متعاهد همواره امکان ارتقاء این موافقتنامه به یک موافقتنامه تجارت آزاد را مد نظر قرار خواهند داد.

ماده ۲۱ - ضمایمی که متعاقباً نهایی خواهد گردید

ضمیمه (الف) شامل ترجیحات تعرفه‌ای که توسط دولت جمهوری اسلامی ایران اعطاء خواهد گردید و ضمیمه (ب) شامل ترجیحاتی که توسط دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا اعطاء خواهد گردید و ضمیمه (ج) شامل قواعد مبدأ به موجب این موافقتنامه در فاصله نودروز از زمان امضاء این موافقتنامه نهایی خواهند شد. تمامی این ضمایم زمانی که طرفین متعاهد آنها را از طریق مبادله یادداشت‌های دیپلماتیک مورد تأیید قرار دهند، لازم‌الاجراء خواهند شد و جزء لاینفک این موافقتنامه به شمار خواهند آمد.

ماده ۲۲ - لازم‌الاجراء شدن

این موافقتنامه سی روز پس از این که طرفین متعاهد رعایت کامل الزامات و تشریفات مقرر در قانون اساسی خود در ارتباط با این موافقتنامه از جمله ضمایم موضوع ماده (۲۱) را از طریق مجاری دیپلماتیک به یکدیگر ابلاغ نمایند، لازم‌الاجراء خواهد گردید.

شماره: ۵۲۱/۲۲۱۱۶

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۱۴

پوست:

بسته

برای گواهی مطالب فوق، امضاکنندگان زیر که به وسیله دولت‌های متبوع خود از اختیار لازم برخوردار می‌باشند، این موافقتنامه را امضا نمودند.

این موافقتنامه در تاریخ پنجم آذر ۱۳۸۳ هجری شمسی برابر با بیست و پنجم نوامبر ۲۰۰۴ میلادی در تهران در دو نسخه به زبانهای فارسی، سینهالی و انگلیسی تنظیم گردید و تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف
دولت جمهوری دموکراتیک
سوسیالیستی سریلانکا

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و دوماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ چهاردهم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. ان

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی